ЮНАЦТВО

YOUTH

January - February, 1949

Рік V. ч. 1-2 — Vol. V. No. 1-2

ЮНАЦТВО — Домініяльний орґан Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Управи й Редакції:

YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subscription $1.00 per year.

Address of Manager and Editor:

YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

DOMINION WIDE SUBSCRIPTION CAMPAIGN

With the printing of this article a Dominion-wide Subscription Campaign ror the YOUTH is officially on.

By this campaign a last effort is to be made to try and put your magazine on its feet again. In the past few months the situation of this magazine was very grim indeed, and it now seems that the YOUTH may have to capitulate if a "transfusion" is not given to the subscribers' list as soon as possible.

For the purpose of this necessary "transfusion" we have aquired the help of Mr. Walter Pashak, who will represent the YOUTH in this campaign. He has agreed to travel to all of our organized youth in Canada and help boost the subscription list of the YOUTH.

Each U. C. Y. local will be visited by this YOUTH representative, who, in turn, will notify them as to the time of his visit. We are confident that each U. C. Y. member and all readers understand the need of this campaign and will give their generous support when called upon.

We are absolutely certain that the U. C. Y. members and YOUTH readers shall prove that they are able to and will give the YOUTH the urgently needed help.

The result of this campagin will undoubtedly show the eagerness of the U. C. Y. across Canada to retain the survival of their paper, or let it fade out of existence.

ALBERTA PRINTING CO., 10355 - 96 STREET, EDMONTON

Ukrainian Catholic Youth Organization

ЮНАЦТВО YOUTH

Рік V. Число 1-2. Едмонтон, Алберта. Січень-Лютий, 1949

Роковини 22-го Січня

День 22 січня є та залишиться одною з найважніших роковин в новітній українській історії. В цей день 1918 року український нарід через своє представництво — Центральну Раду — IV Універсалом ясно і недвозначно заявив свою волю і своє бажання жити самостійним життям як пристало для великого і дозрілого народу. Цей акт до сьогодні правильно оцінюється українським народом як один з підставових і найважніших актів який заіснував на його тяжкій дорозі до великої мети — української держави. Одначе ще більше будемо його цінити, коли усвідомимо собі ті обставини, в яких перебував тоді український нарід. Обставини бо ці були найбільш непригожі до таких актів і до цілої боротьби, яка в звязку з цим у той час на Україні відбувалася, а український нарід до цеї хвилини через політичні обставини попередніх років цілковито не був приготований.

Погляньмо в українську історію. Українська держава, яка впала ще в часах київської держави, була на короткий час відновлена за козаччини, одначе не простоявши довго, впала під ударами численних ворожих сусідів. І потім наступив час тяжкої неволі, який витиснув глибоке тавро на психіці українського народу, а що найважніше, позбавив його цілковито державно-політичної свідомости і покоління за поколіннями виростали не чувши нічого про українську державу і самостійність українського народу. Підчас коли всі европейські народи переходили фазу за фазою нормально суспільного розвитку, український нарід залишився на давнім степені розвитку і пізно розвинутий суспільно політичний рух на Україні не міг у так скорому часі розвинути і приготовити нарід до назріваючих подій. У такім стані внутрішньої непідготованости застав Україну 1917 рік і відомі події, які тоді відбувалися. Перші кроки були тяжкі і непевні, одначе вже несповна рік по революції, 22-го січня, 1918 року, Україна почула слова IV Універсалу:

"Народе України!

Твоєю силою, волею, словом стала на землі українській Українська Народня Республика. Справдилася колишня мрія батьків твоїх, борців за вольности і права трудящих... Віднині Українська Народня Республика стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу."

Рік пізніше на Софійській Площі в Києві відбулося проголошення соборности українських земель і злука їх в одну соборну українську державу.

І тут саме лежить вага і значіння роковин 22 січня. Помимо всеї неприготованости до так великих і відповідальних подій український нарід зумів перескочити всі фази розвитку, які йому не довелося нормально

перейти і стати на позиціях самостійности і соборности українських земель і українського народу.

IV Універсал поставив рівень, до якого підтягнулися всі українці і поза який ніхто не сміє знизитися. Він вказав будучим поколінням шлях, по якому повинні йти всі українці в боротьбі за добро свого народу і вони, стоячи на тій базі, мають за завдання піти вперед розвиваючи українсько-політичну думку, для якої самостійність і соборність українського народу є самозрозумілий факт, що лежить поза всякою дискусією.

Я Р..

January a Dedication to Catholic Youth

"THE FUTURE BELONGS TO YOUTH"—Pius XII

Day by day throughout the seasons and feasts of the ecclesiastical year Holy Mother Church associates us with Christ. Together with her we walk in His footsteps and relive His life.

January presents for our consideration the joyous mystery of Jesus' Boyhood in all its divine attractiveness, vigor and simplicity. What a fitting occasion to renew the spirit of modern youth in the Divine Model, Christ, in order to render it dauntless to accept the momentous challenge of the times revealed in extracts from two recent addresses of our Holy Father cited below.

1. We seek an efficacious revaluation of the spiritual in the world today. You can furnish it. "You desire to be truly and completely what you profess. To the irreligion and unbelief by which you are surrounded you oppose your firm, living, active faith . . . Listen well to the cry that rises on all sides to the young of this generation: It is up to you to bring to the life you are entering, to the State you must help, to form an energy of true religious faith so great that the scale of values established by God, the Creator and Redeemer, in which matter does not rule but serves, will be conscientiously observed, and technology will be subordinated, according to the divine will, to man's dignity and liberty, to his peace and happiness, both earthly and, above all, eternal."

BEAT INDIFFERENCE

2. We need to dispel the demon of apathy and indifference from Christian living. Youth can do it.

"But what is stranger, seeing the value of the stakes, is that it is necessary for you to conquer the indifference and apathy, the very irony of people who consider themselves proper Christians, convinced and practiced Catholics. To open their eyes, to make them conscious of the gravity of the evil and of their own responsibility, to awaken their interest, to gain their sympathy, to obtain their help in any form at all is not the least important nor the least arduous part of your task."

3. We firmly believe youth can solve the enigma of war by their intrepid fearlessness and selfless courage; why not the problem of peace by the same token of unselfish love?

We need courage and a great deal of it, to face the problems which confront you with all their difficulties, in all their numbers, variety, and gravity; you need it in order to provide in so far as is humanly possible, for the means of preservation, of recovery, and rehabilitation; you need it to triumph overy hostility, over skepticism, inertia, and indifference

and to transform them, if possible, into nterest, zeal, and convinced and efficacious cooperation."

4. We seek a Christian re-integration of social life. Youth can realize it.

"To act on a large scale, what does that mean if not that the number variety, and breath of our works must correspond to all forms of danger and misery, to all situations, to all needs and legitimate aspirations of the corporal, spiritual, and supernatural orders; that the urgency of immediate, concrete action must not make us forget the essential need for more general and profound action any more than the use of a specific medicine, whatever the urgency, must make us neglect the more important task of caring for the whole body. Whoever thinks seriously of these matters would be frightened by the gigantic program which they impose, were he not convinced of the unlimited power of the true love of Christian charity aided by the sovereign grace of God, and were his conviction not confirmed by the proof of what you have already done... The social question is undoubtedly an economic question also, but even more than that it is a question which concerns the ordered regulation of human society. And, in its deepest sense, it is a moral and, therefore, a religious question."

5. We seek zealous and genuine Catholic action. Youth can offer it.

"Yes, to establish and especially to maintain, in advance, and make progress in an enterprise of such breadth, much zeal, much intelligence and skill, and much love are required. But they will not suffice. According to the present order of Providence you need to assure yourself of sufficient devoted help to permit you to realize and develop your plan, and that is what demands from you another sort of courage.

6. Ultimate victory will be realized only through justice and love. Youth can amply supply both.

"You have before you now the Catholic's three great offices and duties in the present hour. You will fulfill these duties, even insofar as they concern this earthly life, only if you are youths of supernatural spirit, for whom union with Christ, a glorious resurrection and eternal life are worth more than all human things... You will fulfill these duties only if you pray. In fact, only if you pray will you able to remain firm in your faith in all the circumstances of life... You will be able to fulfill these duties only with great love. Fight hatred, hatred between nations as well as class hatred. Hatred can only destroy. Love builds. Against the forces of patience and of love that spring from faith in Christ and love for Him, irreligiousness, brutal egoism and class hatred must finally be shattered."

This is the challenge we ofer youth in our appeal for the national dedication of January as **"Catholic Youth Month."**

FATHER TED, SSP.
Our Sunday Visitor.

The best things in life are not rationed. Friendship, Loyalty and Love do not require coupons.

The only person we know who makes a success in running other people down is the elevator boy.

Про Скитальщину

(Реферат виголошений професорам та студентам Колеґії св. Павла в Вінніпегу)

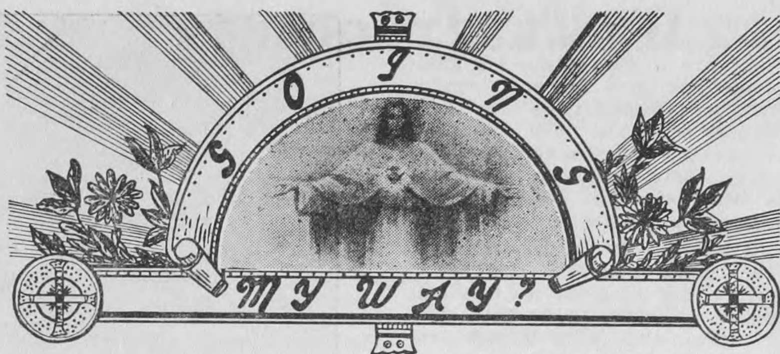
Про політичну основу скитальщини говорити не буду, бо ще молодий, а в 12-ім році життя мусів залишати рідні сторони, рідну землю і так рідний куток свій і найбільше жаль так рідного, рідного, так гарного і любимого престарого, сивого міста Львова.

Втікав батько мій і мене забрав з собою. Батько мій, оповідаючи про причини нашої втечі, говорив, що не зможе знести тої неправди, того незнаного в історії фізичного й морального терору, тої нужди й біди, що його переживає обездолений український нарід. За часів большевицької дійсности мій батько займав високе становище — був професором в університеті, але заявив: "ліпше буду звичайним фізичним робітником у фармера в Канаді, ані ж бути професором у жахливій большевицькій дійсности." Не маючи жадних цінностей, втікаючи в незнаний світ, батько вирішив втікати і втікати; ліпше десь на вулиці вмерти голодною смертю, а тільки не залишитись при тій жахливій комуністичній дійсності.

Хоч мій батько користувався загальною пошаною в суспільности, в наукових колах, а особливо був люблений студентами академії ветеринарної медицини у Львові, а вирішив втікати. Жадної провини перед большевиками не мав, хіба що завжди почував себе сином українського народу (а для комуністичної Росії це вже було великим злочином).

Як прийшли німці до Львова в червні 1941 року, то батько також і німцями був арештований і був увязнений у жахливій вязниці Ґестапо для політичних вязнів і звільнено його лише за інтервенцією високоавторитетних осіб міста Львова та за великий окуп.

Не буду росповідати про ті жахливі нелюдські поневіряння в старих німецьких переходових таборах; про ту нужду, голод, холод та моральне пониження від німців. Більше часу треба, щоб переповісти про той жах — переживання нашого 6-місячного перебування в місті Відні — страшного бомбардування міста аліянтською авіяцією — лише згадаю про один жахливий факт — що після 3-годинного бомбардування міста Відня, лише за приблизними підрахунками, було вбито понад 8,000 осіб. З наближенням большевицької армії до міста Відня мусіли втікати на захід Німеччини. Як українці, так і другі народности з окупованих червоною комуністичною московською імперією країн, втікли на захід Німеччини, бо видно було, що Німеччина буде переможена, а її західня частина буде занята англо-американськими військами. Втікали, бо там сподівались найти гуманність і справедливість, матеріяльну і моральну опіку, і там ми все це знайшли. Правда, гуманність і справедливість у перших часах заняття західньої Німеччини нам видалась дуже жорстокою і дикою, бо нас уважали за воєнних злочинців, а потім, після численних військових і поліційних перевірок англо-американці переконалися, що ми тільки нещасна жертва того страшного комуністичного садизму і тільки з полегшенням ми зітхнули, коли першого травня, 1945, місцевість, де ми перебували, була занята французькими військами. Ще легше нам стало коли за 1½ місяця на місце французів прийшли американці. Всі ті, що втікали перед большевиками, взагалі всі чужинці, не-німці, що жили по приватних домах та по дерев'яних бараках, приготовані для чужинецьких робітників, мусіли перейти мешкати до спеціяльних військових німець-

by **Brother S. Methodius, F.S.C.**

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ СВЯТІШОГО ОТЦЯ ПІЯ XI.

Десятого лютня, 1949, буде десять літ як помер Папа Римський, Пій XI. Про життя й заслуги цього великого Мужа ви же нераз читали в католицьких виданнях, що їх писали католицькі письменники. Щоб показати, що не лиш католики, але й віруючі протестанти цінять і шанують Пія XI, я тут поміщую статтю американського протестанського письменника про Святішого Отця Пія XI.

Прочитайте уважно, що пише протестант про Видимого Голову Католицької Церкви й осудіть поступовання й накиди наших відступників в їх зневажанню Святішого Отця, Папи Римського.

PIUS XI

by Walter Lippmann

"Though he died saying that there were still 'so many things to do,' the commanding influence of Pius XI has only begun to make itself felt. In the deep disorder of his time he discerned the root of the disorder; in the savage struggles of his time he defined the issue at the heart of the struggle; in the darkness and the confusion he clarified the idea upon which the civilization of the West is founded, by which it will be restored and preserved.

"This idea is the mold in which Western civilization has been formed. It is that because he is endowed with reason and can, therefore, choose between falsehood and the truth. Man is an inviolable soul. And because he is an inviolable soul, man must never be treated as if he were a thing; and he can never finally surrender to arbitrary unreason and to brute force. Upon this conception of man depend all the institutions of Western civilization. The true liberty of the individual, the very conception of law, the grounds of justice, and unity among rational persons.

"The pontificate of Pius XI was one long protest against the denial of this conception of man. He protested in Russia, in Mexico, in Spain, in Germany, in Italy; what made the protest an influence which will shape the course of history was that it rose out of a clear understanding of what faith which despite all the political and sectarian and dogmatic differences that divide them, is the basic and universal faith of Western men.

"Thus he made plain to the discerning what will eventually become clear to almost all — that the essential issue is not between Fascism and Communism, not between authoritarianism and democracy, not between liberty and order, not between license and discipline, but between the faith which affirms and the heresies which deny that men are inviolable, responsible, rational and free. Because he defined the real issue at the center of the whole immense disorder, Pope Pius XI exercised a spiritual influence beyond that of any pope in modern times.

ких касарень (а їх у Німеччині було багато). Всіх не потребували американці для свого війська, тому перетворили їх на табори для втікачів. Все літо й осінь 1945 року це був час, коли втікачі та насильно вивезені до праці в Німеччині, з радістю верталися до своїх країв. Верталися італійці, чехи, словаки, бельґійці, голяндці, французи, норвежці та інші. Менше верталися югословяни та поляки, а вже найменше то населення підсовітських країн. Спочатку американцям та англійцям наговорювали совітські місії, що це зрадники, виновники війни, що співпрацювали з німцями тощо.

(Далі буде)

Олександер Чинченко,
студент Колеґії св. Павла
в Вінніпеґу.

"Though in many parts of the world his Church is persecuted, it is the fact, an experience will prove it, that under his guidance its foundations have become stronger and more nearly universal than they have been for several centuries. Not for many generations has the moral energy of his Church been so aboundant; nor for a long age has its intellectual life been so vigorous, so clarifing and creative.

"Pius XI was equal to the historic test which he was called upon to meet. For he had the inner virtue of great men, which is that, when they are put to the test, they know how to draw that wich is most essential in tradition, the understanding and the power to meet the test.

"An uninspired and mediocre man might easily have fallen into confusion and weekness. But this pope was a great man. And so, as the disorder developed, he drew from that which is most fundamental and most universal in the tradition of his Church, the capacity to see clearly and the strength to speak resolutely.

"For that is even rated in every land. Because of that the Prime Minister of Great Britain paid him a visit, not as a matter of perfunctory courtesy, but of acknowledgment that he represented that conception of human life which civilized men cannot and will not surrender. That visit was an event without precedent in modern times, and its symbolic significance was immense. For in making that visit the Prime Minister acted on behalf of all those who,though they have different creeds, have one faith. He was expressing their attitude to the Pontiff who had declared its faith to a world that has almost lost it but is increasingly aware that the world must return to it. For this Pius XI will be long remembered, since his influence will be long felt.

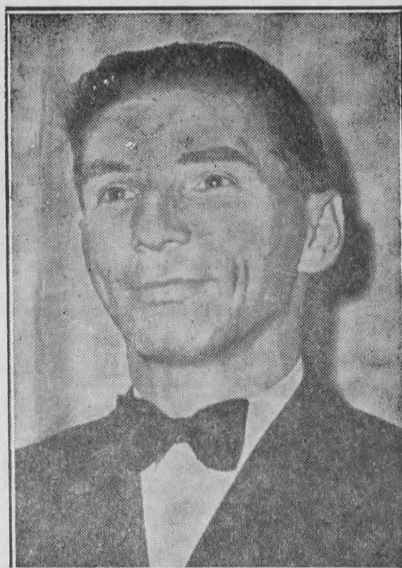
"And so when in the future men come to define the place of Pius XI in history, they will perhaps say that he was in modern times the most catholic in the sense of most universal, defender of the faith that makes men civilized."

Стар-Пено, Алта.

УСПІШНА ПРАЦЯ

Вислід УКЮ у Стар-Пено, зо своїми 62 членами, був досі дуже успішний. Тепер його старання звернені на приготовлення концерту. Має він у пляні зробити власний "скейтінґ рінк", де всі члени могли б весело й корисно проводити вечорі й неділі пополудні.

Геленка Зазуля.

Симеон Крук, Виннипеґ, Ман. нововибраний голова У.К.Ю. Манітоби.

Теодор Малашевський, Трансконa, біля Виннипеґу

одержав пугар у нагороді в контесті красномовства підчас річного зїзду Українського Католицькокго Юнацтва, що відбувся в Виннипеґу в днях 27 і 28 листопада, 1948. Пугар подарував п. Павло Божик в память свого батька бл. п. каноніка Пантелеймона Божика.

Have a Question? We'll Answer It

There are people who don't live up to the Catholic Faith and yet when death comes, they are buried from the Catholic Church. Why?

Because the Church herself is less quick to judge the condition of the souls of her children than some of their neighbors are. The law of the Church forbids Christian burial to public and notorious sinners, which means sinners whose lives are giving scandal and leading others away from God. Only in such cases can the Church be sure that a person is unworthy of Christian burial.

If a non-Catholic is running down and making fun of the Catholic religion, is it a sin to fight with him to make him stop?

If you mean to punch him in the nose or to land a haymaker on the jaw, yes, it is. Don't do it, no matter how tempted you are. Ignorance is the cause of most of the bigotry in the world, and you cannot cure bigotry by force.

Is it wrong for girls to talk and joke in private in a manner in which they would not do so in public, and which is of questionable cleanness?

Unclean conversation is always wrong; it both indicates bad thoughts or leads to bad thoughts. By unclean conversation is meant unchaste conversation, which treats sex in a flippant prurient or jesting way.

Who is the patron saint of studies and when is his feast day?

The patron saint of studies is St. Thomas Aquinas, and his feast day falls on March 8th.

How is a person to know his vocation in life? Can a girl or boy of 14 or 15 have a vocation?

God uses very ordinary means to signify to young people what He desires them to do with their lives. For example, He will make known the first beginnings of a vocation to the priesthood or religious life by awakening a desire for that kind of life in the heart of a boy or girl. If that desire is accompanied by the four usual conditions, viz., good health, ordinary piety and freedom from bad habits, ordinary talents, and freedom from obligations to someone in the world, it can be taken as a sign of a vocation to a higher life. A person of 14 or 15 can surely recognize such signs of a vocation, but should submit the case to a confessor that he may help them decide.

Is it a sin to read detective books?

No, unless one faints at the mention of blood, or would be otherwise adversly affected.

Is it wrong to pray for a non-Catholic?

Not only not wrong, but a good and holy practice. The Church often prays for all non-Catholics in her official services. Individual Catholics should do likewrise, and may single out specific non-Catholics to pray for as well.

Is it a sin for a young lady to smoke?

No, Ma'am. Perhaps you want to know if it is expedient for her to smoke? Then read on.

Is it expedient for a young lady to smoke?

Expediency, when no question of sin is involved, is a matter of prudence and good judgment, and to judge what is expedient in a given case involves a knowledge of many circumstances. It is necessary to take under consideration what kind of work she does, in what kind of a community she lives, what is the attitude of her family and friends toward smoking, what is the state of her health, what kind of temperament she possesses. Only then it is easier to tell whether it is expedient or inexpedient for her to smoke. There are, however, a few negative principles that may help: It is not expedient for a very young lady to smoke, or for any lady who is of the type that will overdo it, by becoming a very frequent smoker. It has been proved scientifically that for a woman to overdulge in smoking is harmful, and to do something harmful is not only not expedient, but even sinful. It is not expedient for a lady to smoke (publicly) in a locality where smoking is looked upon as not proper for a lady, because prudence involves a reasonable respect for the traditions, customs, views and opinions of those with whom one lives. It is not expedient, and may be even sinful, for a young lady to smoke if her parents are opposed to it and seriously ask her not to. Lastly, many very sensible presons are of the opinion that smoking is never expedient for young ladies because it always detracts from the charm and daintiness that others desire to see associated with young womanhood.

Is it wrong for girls to whistle?

Not exactly wrong, but in some cases might be painful to others and might be considered rude and unladylike in some places. If it makes you happy, then whistle. But if others dislike it, do it when you are alone.

The Problems of Ukrainian Catholic Youth

A SPEECH DELIVERED AT A U.C.Y. RALLY IN WINNIPEG, MANITOBA

Whoever chose the topic for this speech certainly picked a corker. There are hundreds of simpler topics than the one Paul gave me. This is what he said I should speak on, "The Problems of Ukrainian Catholic Youth." I asked him why I have to speak on the Probelms of Ukrainian Youth. Well, he said, you go to the "U" and belong to the Gamma Rho Kappa, the Ukrainian Catholic Students Society, so I want you to say something constructive, something instructive. I gulped when he insisted I speak on this particular topic because I know many problems, but the trouble is I have very few answers.

To my mind the best way of starting this talk would be by explaining the word 'problem.' Problem, according to the dictionary, means a puzzling question demanding settlement. Well, I don't pretend to be the wise old sage, or the brain child of the century, but I know for a certainty and so do you, that we Catholic Youth are faced with many puzzling questions demanding settlement.

This may sound strange, but we young men and women are very much like a bottle of champagne that opens with a loud pop. The contents of the bottle are not very potent when they are freshly made. As they ferment and mature, energy is being manufactured and stored until one day when the bottle opens it creates a minor explosion. And so youth is much like this. We are born and grow to young men and women fermenting and maturing; all this while, energy has been manufactured and stored, when all of a sudden we explode, the top is off and we pour out into the more serious world. We leave behind the protection of our irresponsible days just as the champogne leaves the protectiveness of its bottle

We realize now, that God has given us a free will, and with it we are able to do what we wish, be it good — or be it evil. Because of this free will we see today, not to happily perhaps, that life is not just a big bowl of luscious cherries.

You and I who have this free will, have established as Catholics very high ideals, and to maintain these ideals at a high level, we have to try our darnedest to face the puzzling questions. Not only do we have to face these problems, but we have to make a good attempt to answer them, in the way Our Lord has taught us.

So now we know we have problems. What are they? I suppose if I asked each person to submit all of his problems, there would be thousands of them. Some little ones, some more important ones, some peculiar to one individual some common to the majority of us.

It is in these problems, which I think are common to the majority that I will try to speak. Today we live supposedly in a very modern world, we young people think we know a great many of the answers, we have a tendency to forget that our parents too have a few clues. "O, sure by Mom and Dad are old fashioned," but we must remember that the world to them in their youth was as modern as ours is to us now.

We today have a tendency, a very great tendency to become independent of our parents. Young people want to cry out, "Let me lead my own life, don't bother me." Our mothers and fathers realize that youth looks only at the glitter of gold, the smiling face, the charming exterior of life. They thought so once too, but long years of experience and teaching together with the advice of their parents has proved differently. The glitter is but of fools gold, the smile is that of deceit, and the charming exterior is but a camouflage to a difficult toiling world.

For a simple example take this, I went uptown and bought myself a lovely shirt I thought, I paid six bucks for it. My mom bougth a much better shirt for three, why, how? Only experience!

We have got to slow down and take the time to realize that it is God's wish that our parents be interested in us. Sure we can fumble and falter our way through life. Our parents don't want this. They want to make men and women of their children, they want to say, she's mine, he's mine. They want to be proud of us. We cannot let them down.

Only after years of practice, after many attempts at trying to sift the grain from the chaff will we get to know a few clues. My mother uses a favorite expression when she gives me advice, she says, "Listen to Daddy and I and you will wear diamonds."

Well, we can't go on saying I know this, that and the other thing, because I really don't know! A tremendous problem is heaped into our laps. **We are threatened with the extinction of our culture and a great weakening of our religion.** We Ukrainian Catholics hope to accept this problem as a **challenge.** Ukrainian Catholics are in a minority in Canada. Other cultural and religious factions are working like a gigantic octopus, whose powerful sucking tentacles reach out to absorb us into their system.

How are we going to strengthen our religion and preserve our culture? We have

DAYSLAND CARNIVAL

Three of five contenstants in the recent parochial Carnival at Daysland, Alta. In the centre is Miss Marie Makarowsky of Daysland, the Queen. The Princesses are Miss Irene Kozak (left) of Round Hill and Miss Milly Sych of Gwynne (right). All three are prominent UCY members.

---

to be perfectly frank with ourselves now, even though it may cause us some embarrassment, it will cause me some anyway. I'll bet many of us here don't really know the Greek Catholic Church. Oh yes, we are vaguely familiar with it, but do we really know it, I don't think we do. I don't think I am sticking my neck out too far when I say that many of us here are ignorant of the Churches rules, how and why they were created, how we must abide by them. We are so afraid of losing our culture of weakening our religion. Actually we should not be afraid, we will not be afraid if we learn. Learn about our Church know our Greek Catholic religion. As our religion is learned it is strengthened, as our Faith is learned our culture becomes more important to us. When we maintain our culture we become more keen and sensitive towards it.

It is not necessary for us to fear we are being assimilated, for we can share our accomplishments, our religion, and yet strengthen them; by banishing ignorance towards the Church, by educating ourselves in our Greek Catholic Beliefs, by knowing them.

As we are Canadians we must share with other Canadians. Canada is in a stage of developing her own culture. Dr. Hood of the "U of M" says "Canadian Culture is a mosaic". A mosaic is a picture like a puzzle made up of little colored piece

fitting into each other. We have to add to this picture which will make Canada. Religion makes the person, the person creates the culture.

Not merely do we have to know our Faith but we must practice it. Practice it to fight against the materialism which pushes its ugly face before our eyes today. This is the age when we pursue the almighty dollar when instead we should be seeking Almighty God. Communism so powerful now, is attempting to destroy man's belief in God. It was Lenin, the strongest communist who said, "The object of Communism is to destroy the spiritual life of man." The bolsheviks are taking the assumed importance of thinking they are greater than God, with the excuse they will provide man with all the material comforts.

We have to practice our Catholicism to overcome this materialism. The Lord said there would be enough for everyone, but we look around the world and ask why there doesn't seem to be enough for all. Perhaps is can be explained like this, it has been said, "That there is enough for everyone's need but not for everyone's greed."

Now before I close I would like to say again, we have to learn to judge the good from the bad, with the aid of our loving and wise parents. We have got to know our Catholic religion and practice it in order to keep our beliefs and our culture.

Only in this way can we solve the many puzzling problems which we the Ukrainian Catholic Youth are required to solve.

GERRY GENIK, Vice-Pres.
Gamma Rho Kappa.

SOCIAL WHIRL

Равнд Гил, Алта.

ЗВІТ З МИНУОГО РОКУ

Минулого року в нас було 30 членів. На Різдвяні Свята 1947 р. ми заколядували $200.00 і за це справили до нашого Народнього Дому "Делко Лайт Плент." Між іншими звичайними молодечими підприняттями ми зробили слідуюче:

1) Вислали поміч українським студентам в Европі.

2) Взяли участь у двох карнавалах — у парохіяльнім карнавалі сусідної парохії в Дейзленд і у всеалбертійськім карнавалі на поміч інститутів в Едмонтоні.

3) Взяли участь у прогульці до Елк Айленд Парк на запрошення едмонтонської молоді.

4) Подбали, щоб кожний наш член передплачував і читав наш молодечий орґан — Юнацтво.

Цього року ми знов працюємо під проводом нашого заряду, до якого входять: Павло Калявський, голова; Семен Бойчук, заступник голови; Реймонд Процьків, писар; Йосиф Шербанюк, скарбник; Ілько Калявський, 5-ий член; Анна Рось і Йосифа Ґеляровська — провідниці; Денис Динський, пресовий референт.

Крім коляди, ми уладили для своїх членів різдвяну забаву, які всі провели вдоволено та в правдивім різдвянім настрою.

Денис Динський.

* * * *

Полудневий Едмонтон

ПОЧАЛИ ПРАЦЮ

Відділ У.К.Ю. при парохії в Полудневім Едмонтоні почав свою сьогорічну рацю зборами 13-го жовтня. Проводять ним слідуючі особи: Павло Павловський, голова; Володимир Зозуля, заступник голови; Анна Ґротська, писарка; Софронія Ханас, касієрка; Дарія Романюк, 5-та членкиня.

Уладили досі одну забаву в ціли познайомлення нових членів, а опісля різдвяну забаву для всіх. На Новий Рік, мимо лютої бурі, наші члени ходили з колядою. Надіємося, що нам цей рік піде гарно. Подібного бажаємо всім членам УКЮ по всій Канаді.

М.І.Б.

* * * *

Новий Київ

РІЧНІ ЗБОРИ

Річні збори відбулися дня 21-го листопада. Вислід виборів такий:

Голова — Никола Гринів; заступник голови — Юрій Качмар; писарка — Оля Цимбалюк; скарбник — Гриць Семенюк; провідники — Мілько Семенюк і Михайло Кітлярчук; забавовий комітет — Степан Цвігун і Мирон Горин. Пресова Референтка — Леся Бусько.

Тепер маємо 28 членів і надіємося приєднати більше. Наш парох, Впр. о. Химій мали цікаву промову на тему: Наш характер і як його уліпшувати. Дальші промови будуть на ту саму тему. Вечерок проведено серед забав, співів, а закінчено його перекускою.

Леся Бусько.

* * * *

Скаро, Алта.

НОВИЙ ЗАРЯД

На річних зборах нашого відділу вибрано такий заряд: голова — Василь Онушко; заступник голови — Михайло Войтас; писар — Анна Войтас; провідники: Михайло Онушко і Микола Кут; 5-ий член — Павліна Захарко; прес. референт — Данило Соколюк; бібліотекар — Михайло Войтас. Вибрано також три комітети, щоб краще упляновувати й переводити працю.

Наразі плянуємо мати два представлення у січні та йти з колядою.

Наш заряд і члени хочуть тут побажати всім відділам УКЮ по Канаді щасливого й успішного біжучого року.

Данило Соколюк,
прес. референт.

* * * *

Торсбі, Алта.

ПАМЯТАЮТЬ І СПОМАГАЮТЬ ЮНАЦТВО

Наші піоніри поволі забираються від нас до вічности на Божий Суд. Дня 5-го грудня, 1948, відійшла бл. п. Марія Сендзяк, мама 21 дітей, з котрих 10 з 14-ма внуками й чотирма правнуками оплакують свою матір. Похоронні богослуження відправив Впр. о. С. Курило, ЧСВВ., дня 10-го грудня в Торсбі. Після обіду пан Теодор Адамик заохотив до збірки на пресу, яка принесла $20.25, з чого для нашого органу "Юнацтво" призначено $10.00. Збіркою занявся п. Адамик і А. Середа.

УКЮ співчуває з родиною панства Сендзяків, що стратила свою любу матір.

* * * *

Ламонт, Алта.

ВИСЛІД РІЧНИХ ЗБОРІВ

Перші збори цього сезону відбулися в Кресент галі дня 4 жовтня. До заряду вибрано: голову — Марію Слободу; заступника голови — Антона Царука; писарку — Ілейн Слободу; скарбничку — Павлю Бігун; дописувача — Василя Процика; 5-ту членкиню — Дороті Ханас; провідників — Джима Кутного й Анну Швець.

До програмового комітету вибрано: Корнилію Сосняк, Софію Стельмах, Дороті Ханас. Нагляд над бібліотекою поручено Моллі Демчук. До забавового комітету належуть: Іван Кульба, Анна Швець, Джим Кутний.

Відділ уплянував на слідуючий рік виконати слідуюче:

1) Мати промови на зборах в Кресент галі кожного понеділка.

2) Відбути реколєкції перед Різдвом під проводом о. В. Підскального, ЧСВВ.

3) Мати концерт на весні.

4) Уладжувати бінґо, базарі й танці.

5) Мати бесідників на релігійні теми.

6) Мати літературний кружок.

На зборах були присутні 43 члени.

* * * *

Вильна, Алта.

ПРАЦЯ МОЛОДОГО ВІДДІЛУ

Наш відділ має 27 членів і відбуває збори що дві неділі. Дня 2-го грудня мали ми річні збори. Заряд тепер складається зо слідуючих: Дм. Копяк — голова; Оля Вербицька — заступниця голови; Оля Марія Муж —

писарка; Василь Ґаба — скарбник; Петро Мацюра — пятий член; Олена Таченюк і Олекса Кучер — провідники. Наш духовний провідник є Всч. о. Федуник.

Досі ми зділали слідуюче: 1) Приготовили представлення та відограли його в Вильні, Спедден, Стрию, Редвей та в Едмонтоні. За це складаємо подяку вчителеві п. Н. Хміляровi. 2) Зорганізували хор під проводом пароха о. Федуника. 3) Уладили одну забаву "кард парті". 4) Ходили колядувати. 5) Уладили кілька танців.

Так представляється наша праця за минулий рік.

Оля Марія Муж,
писарка.

MANITOBA

All About the Rally

Greeting by Fr. Semchuk

The annual Provincial Rally of Manitoba U.C.Y. opened Saturday afternoon, November 27th, at the Blessed Virgin Mary Parish Hall in Winnipeg, with registration of delegates and guests. Paul Yaroshko, Provincial President, acted as chairman and officially opened the Rally. Fr. Semchuk, parish priest, gave a welcoming address in which he pointed out the two divisions of the world today: (a) materialistic — communism, (b) idealistic — the rest of the world. Today, our people are suffering terribly under communism and it is up to us, the youth, to voice complaints and protests, for the world will listen to us, sooner. We can accomplish most through the press. Catholic religion, Ukrainian culture and Canadian patriotism should be the basis for all our work.

The rest of agenda

The most encouraging talk by Fr. Semchuk was followed by:

(a) Greeting from the Dominion U.C.Y. by telegram and also by the personal appearance of Miss Beth Muzak, Dominion President.

(b) Introduction of the retiring committee.

(c) Reading of minutes of the last rally by Miss Julie Matysiwsky, Secretary.

(d) Account of the year's work.

(e) Financial report by Mr. Bill Buchko, Treasurer.

After Recess

After recess, Mr. Joe Hnidan, President of Gamma Rho Kappa of the University of Manitoba, spoke on "What is expected of Ukrainian Catholic Youth." Our parents have passed on to us a rich Ukrainian culture and an infallible Catholic Religion and it is up to us to spread the knowledge and influence of this heritage. There is a lamentable shortage of Ukrainian Catholics in the profession, consequently more of our young people should strive for high educations.

Mr. Romaniw, a displaced person. resented several view points of these people and an interesting discussion followed. Some points mentioned were that the D.P.'s are very patriotic and while we Canadian Ukrainians feel a love for the Ukraine, it is not as intense as that of the people born there. Many D.P.'s are misinformed about our status and role in Canada. This shows that we should donate more of our time to righting this wrong and coming in contact with them more frequently. The point was brought up that not many, of the migrated youth join our clubs. Why? Because many of them are employed in various places, do not have much of free time and, also, there is a small number of them. We don't understand these people because we project our feelings based on our own life principles on situations founded on their way of life.

The Saturday afternoon sessions ended with prayer.

That evening a supper dance was held at the U.R.A. Hall, where everyone had a simply wonderful time.

The Second Day

Pontifical High Mass with Bishop Roborecky officiating was celebrated the next day, Sunday, at the St. Nicholas Church.

Sunday afternoon sessions began at three in the afternoon at the St. Nicholas Church Auditorium with Miss Helen Woroway of Dauphin, Manitoba, presiding as chairman. The first speaker was Gerry Genik, Vice-President of Gama Rho Kappa, who spoke on the "Problems of Ukrainian Catholic Youth." Respect for our parents, knowledge and practice of our religion are necessary, for us to contribute influentially to the mosaic of Canadian culture. In other words, we should throw the chips from our shoulders, shed all prejudice and wake up to the fact that we have inherited a wealth of culture.

The "Youth" Magazine

Michael Bakushka then spoke about the "Youth," the official U.C.Y. organ, and stated that the existing financial predica-

ment was due either to the fact that the youth was not interested in this type of literature or was not interested in anything, for they were certainly not supporting the magazine. Mr. Walter Pashak, representing the Catholic Press, enlarged upon this subject, stressing the fact that the problem was a pressing one requiring immediate, vital attention.

The result of these pep talks was a most generous contribution by everyone present. In fact, some members went home after the sessions and persuaded parents and relatives to contribute toward the magazine.

Mr. Wall Speaks

Mr. Wall, President of the Ukrainian Catholic Council, spoke on "Ukrainian Cooperation." Where there is no co-operation, there is no idealism, no progress. We want progress, but not through revolution, the the Communists teach. Our youth must become more interested in education, in national problems and this can best be accomplished through study groups. Every club **must** have study groups in the future! We must understand and love our Greek Catholic religion for it is to us that the Church looks to bring back those Ukrainians who have strayed from her folds. Our church has to expand, and the expansion must begin here. Our influence in this field can be spread most successfully by co-operation. One lesson can learn from the Communists is to support all our activities in masses and with wholehearted spirit. We can't have this spirit unless we understand and love our religion and culture. Our work now is — Catholic Action!

The New Committee

After Mr. Walls address the following committee was produced by the Nomination Committee and accepted by the Assembly:

President — Sam Kruk
Vice-President — Peter Kwasney
Secretary — Mary Popowich
Treasurer — Margaret Budnick
Fifth Member — Eugene Dersko
Controllers — Stella Turkish, Dmitro Michalchuk, Alice Biak
Editor — Mary Bodnarchuk
Regional Vice-Presidents — Michael Salymka, Sandy Lake, Man.; Michael Michalyshyn, Johnny Islyk, Selkirk, Man.; Helen Woroway, Dauphin, Man.; Johnny Kluschak, Rossburn, Man.

Fr. Kristalovich extended thanks to the retiring committee who had done a good job.

His Excellency

The final speaker was His Excellency, Bishop Andrew Borecky, who expressed his pride in our youth who are capable of expounding so well on obvious and practical problems. To carry on with our work and to retain sincerity of interest we must have God's blessings. Looking at the world today, we can see what evils neglect of God can bring. We must never forget about God, but rather appeal to Him for further courage and help.

The sessions ended with prayer.

Concert Ends Rally

The Rally ended with a concert in the evening in St. Nicholas Church Auditorium. Outstanding events on the agenda were:

1. The most heart-stirring singing of the Ukrainian Catholic Choir under the direction of Fr. Boniface Sloboda.

2. The winning of the Oratorical Contest and Trophy by Mr. Fred Malashewsky of Transcona, Manitoba.

3. The presenting of scholarships to Miss June Shaley and Miss Mary Bodnarchuk, both of the Blessed Virgin Mary Parish in Winnipeg.

Mr. Wall acted as master of the ceremonies.

Thus once more the Annual Rally is over, and we thank our Heavenly Father for having guided us and our leaders through one more successful year. The new year shows promise of study groups, communion gatherings and scholarships — religion, culture and entertainment.. May it be a successful one blessed by Our Father.

Mary Bodnarchuk.

* * * *

Rossdale, Man.

YEARLY REPORT

The Rossdale youth, with their President, John Kuzyk, have reached the end of another successful year. The following is the report of their activities during the year 1948.

A tally-ho was planned for March 27, 1948, but due to weather conditions it was cancelled. On July 18th a hay-ride and social was held with Gonor, Selkirk, clubs of Winnipeg and its suburbs attending. On June 30, July 1 and 2 two delegates attended the Congress held at Winnipeg. On November 21 the Selkirk Youth choir attended the Rossdale Blessed Virgin Mary church. A meeting was held after the church service. On November 27 two delegates attended the Provincial Rally. The President John Kizlyk, was elected as regional vice-president of Selkirk, Gonor and Rossdale at this Rally. On December 5 the Youth of East Selkirk, West Selkirk, Gonor and Rossdale met at West Selkirk to form one main club comprising of two members of each club. It was decided that John Kizlyk, regional vice-president of the Rossdale Youth League should act as chairman at the meetings of this main club.

Plans have been made for the year 1949

with hope of having a more successful year. To the various Ukrainian Catolic Youth clubs of Canada, the Rossdale Youth League wishes a happy and more prosperous year than the revious one.

CHRIS POCHINKO,
Sec'y Rossdale U.C.Y.C.

* * * *

Transcona, Man.

HELD COMMUNION BREAKFAST

Members of St. Michael's Parish celebrated the day of the Patron Saint, St. Nicholas, on Sunday, December 19th. To commemorate this day, the youth of the Parish held their Annual Communion Breakfast. This event was in accordance to an apeal made by the Dominion Executive of the Ukrainian Catholic Youth of Canada.

Mass was said at 9 a.m. by Rev. Boniface Sloboda. All members of the Youth League took Holy Communion. After Mass, the forty members assembled at the home of Mr. and Mrs. F. Strutynsky, Oxford Street, to partake of the delicious beakfast whicch was ably pepared by the girls.

Following the breakfast, Mr. Paul Ewasko, as chairman, introduced Mr. M. W. Wall, B.A., Guest Speaker, who is president of the Ukrainian Catholic Council of Canada.

Mr. Wall based his talk on an old French saying, which interpreted meant "Love a thing well, study it, and then recognize it, or in other words practice it." In the Old Country the "isms" are trying very hard to destroy our religion. Here in Canada, where there is freedom of religion, we should first of all love our faith, then study it, then practice it. "By holding a Communion Breakfast such as we did today, proves that we are capable of practicing what we preach", commented Mr. Wall. "The youth right accross Canada are thankfull today and praying that we may keep on having the freedoms we have enjoyed so far, thus encouraging us to keep on working for the good of our Beloved Canada, and also for our religion.'

Mr. Wall also complimented St. Michael's Youth League Choir for the wonderful work they have been doing in the last number of years. He urged them to keep on working, thus encouraging other branches to do the same.

Many thanks are extended to Mr. Wall for the very interesting and encouraging talk, and also to Mr. and Mrs. Strutynsky for the use of their home.

MARY POPOVICH.

* * * *

THE ONE IN MANITOBA

It was the expressed wish of the Dominion U.C.Y. Executive that a Mass Communion be held in all Ukrainian Catholic parishes accross the Dominion. The date was set for December 19th. In Manitoba, all the Youth of Winnipeg and surrounding vicinities met at the Blessed Virgin Mary Church. The youth that couldn't come to Winnipeg for the occasion held Communion gatherings at their respective parishes.

At the Blessed Virgin Mary parish in Winnipeg, Bishop Andrew Roborecky officiated at Low Mass, while Fr. Semchuk, Fr. Tarnovecky, and Fr. Melnick heard confessions. This was the first time in the history of the U.C.Y. that a Mass Com munion was being held, and the Sacred Heart of Jesus must have shed bloody tears of joy at the sight of so many young Ukrainian people receiving him en masse.

After Mass, a Communion Breakfast was served at the Parish Hall by the Ukrainian

Mr. and Mrs. Alex Kurylo of Edmonton

Mr. Kurylo was Provincial UCY President for Alberta for several years and to him the Alberta UCY owes, to a large degree, its development and progress. All the UCY members of Alberta wish the newlyweds a happy and a prosperous life.

Women's League of the parish. After tomato juice, poached eggs, fried bacon, bread and butter and hot coffee had been downed, everyone settled down to listen to the speakers.

The chairman, Sam Kruk, newly elected Provincial President, introduced the first speaker, Mr. Cass, a well known Catholic layman. The point he stressed was that the Catholics should not become too narrow-minded about our religion, but rather should come in contact with people of other religions and thus spread our influence. The only way we can do this is by being thoroughly familiar with our religion.

The latter point was strongly emphasized by Bishop Andrew, the next speaker. This is especially important in our fight against Communism. Communists are instilled with vigor and spirit of their beliefs by never-ceasing propaganda. Their aims are material. Our aims are spiritual and divine, and our enthusiasm for our religion should stem from our love for Our Lord. We should become more familiar with our religion and this can best be accomplished through study groups. The Bishop outlined some of the advances of Communists, especially in regions where ignorance prevailed. Also, he pointed out the strong influence of our religion on its followers, by citing an example of the marriage of the son of the English Prelate to a Catholic girl in a Catholic church — a marriage wich left the whole protestant world gasping. That is how we should all be — determined and steadfast in our attitude to our faith. The more we konw about Catholicism, the more we can appreciate it, cherish it and adore it.

The talk by the Bishop was followed by greeting from the Dominion President, Miss Beth Myzak. The Breakfast came to an end with prayers led by His Excellency.

Dear Father, accept this our Communion, and make our hearts and our minds sincere in all things. Bless us in all our work, that we may be a credit to You. Amen.

YOUTH DONATIONS

Alberta

Mr. and Mrs. Alex Kurylo, Edmonton $10.00
Collection at Mr. Harry Such, Hay Lake 10.00
Collection at dinner in honor of the late Mary Sendziak 10.00
Callection at Faryna wedding, Holden.... 5.00
Collection at dinner in honour of the late James Melnychuk, Edmonton.... 4.00
Mr. and Mrs. John Tchir, Leeshore 1.00
Mr. Paul Weleschuk, Maloy 1.00
Miss Anne Chaba, Edmonton 1.00
Mr. Bill Letawsky, Star 1.00
Mr. Nick Naciuk, Mannville 1.00
Mr. Willie Sydor, Rosalind 1.00
Mr. Michael J. Woitas, Bruderheim 1.00

Saskatchewan

Mr. A. Stecyk, Hubbard 5.00
Mr. Orest Chepyha, Saskatoon 1.00

Manitoba

Mr. Nick Osadec, Oakburn 3.00
Miss Mary Popowych, Transcona 2.00
Mr. and Mrs. P. Bodnarchuk, Winnipeg 2.00
Mr. Lloyd Sulymka, Rossburn 2.00
His Excellency Bishop Roborecky 1.00
Miss Tan Novak, Transcona 1.00
Miss Mary Gwozd, Portage la Prairie 1.00
Miss Virginia Kwasny, Winnipeg 1.00
Miss Tilly Kruk, Winnipeg 1.00
Miss Olga Paddie, Winnipeg 1.00
Miss Helen Goshlak, Winnipeg 1.00
Miss Helen Nykoruk, Winnipeg 1.00
Miss Lucy Paluck, Winnipeg 1.00
Mr. Harry Kotyk, Oakburn 1.00
Mr. Nick Bielak, Winnipeg 1.00
Mr. John Chomik, Winnipeg 1.00
Mr. Joe Wasylyshyn, Winnipeg 1.00
Miss Irene Proznick, St. Andrews 1.00
Mr. Peter Kwasny, Winnipeg 1.00
Miss Mildred Cholodnuk, Winnipeg 1.00
Miss Kay Sawchuk, Transcona 1.00
Mr. Fred Kuzyk, Portage la Prairie 1.00
Mr. Fred Malashewski, Transcona 1.00
M. John Nowosad, Winnipeg 1.00
Mr. Mike Chorney, Rossburn 1.00
Small change collection 2.91

DEFINITIONS

Alcohol — A liquid good for preserving almost everything except secrets.

Committee — A body that keeps minutes and wastes hours.

Echo — The only thing that can cheat a woman out of the last word.

Hotel — A place where guest often gives up good dollars for poor quarters.

Love — A feeling that makes a woman make a man make a fool out of himself.

Matrimony — Consists of Romance, Rice and Docks.

Neighbor — One who knows more about your affairs than you do.

Prune — A plum that has seen better days.

Wedding — A funeral where you smell your own flowers.

War — Daft, draft, graft.

Gambling — A way of getting nothing for something.

Sweater girl — One who pulls their eyes over her wool.

Gentleman — One who doesn't blow his knows.

Warry — What you sometimes read between the lines on a person's face.

Bishop Carroll About Ukrainian Catholic Church

Address delivered by His Excellency Bishop Carroll of Calgary before Pontifical Mass of His Excellency Bishop Neil Savaryn, O.S.B.M., of Edmonton, at the C.W.L. Annual Convention in Calgary, Nov. 5, 1949.

Through the gracious kindness of His Excellency, Bishop Neil Savaryn, Apostolic Exarch of Western Canada, the National Catholic Women's League is privileged to have as one of its convention functions, Holy Mass in the Byzantine rite of the Ukrainian Catholic Church. I wish to extend to Bishop Savaryn a most cordial welcome, and to assure him that we regard the celebration of the Divine Liturgy in this Cathedral in his ancient and beautiful rite as on honor and favor.

Every Catholic knows that he is a member of the Catholic Church, but unfortunately there are many Canadian Catholics who do not know that they belong to the Latin Rite of the Catholic Church, and that there are 18 other rites to any of which they might belong and still remain equally Catholics. Unconsciously they identify the Catholic Church with the Latin Church. But the Church is much wider than that. The Latin is but one of 19 rites.

In the Church, the Sacrifice of the Mass is essentially the same everywhere. It is, as the Catechism declares, the sacrifice of the Body and Blood of Christ really present under the appearance of bread and wine, and offered to God by the priest of the living and the dead. What then are the essential elements which must exist in this act of worship? There must be a true priest who has the God-given power to offer this sacrifice. There must be a Victim, which, in this case, is our Blessed Lord, who becomes present on the altar, and can only become present through the words of consecration, spoken over the bread and wine by the priest. And finally this Sacred Victim must be offered to God, which supposes, at least an altar. The ritual, ceremonies, prayers, language and actions which surround these essentials constitute the rite. Hence the rite consists in the amplifications of the non-essentials of religious worship. And granting the existence of essential elements, it does not matter what amplifications surround them.

I don't suppose that St. Peter said Mass with the same ceremonies as I do. It is doubtful that St. Peter spoke Latin. He likely used his native Aramic, and Bishop Savaryn speaks them in Old Slavonic, and I speak them in Latin, the power of the words does not alter. They are the same words and produce the same effect.

I don't suppose St. Peter wore a chasuble at Mass, for a chasuble is a Roman garment and St. Peter was a Jew. It is likely that St. Peter, at least before he went to Rome, wore a Hebrew cloak for Mass. But the priesthood and its powers are not altered by the garments a priest wears.

When St. Peter said Mass he certainly did not read passages from the Gospel of St. John before and after he spoke the Words of consecration, because St. Johns' Gospel was not written until after St. Peter's death. Yet when I say Mass, I often read passages from this Gospel. But my reading of them does not make my Mass anymore a Mass than St. Peter's, — the essential elements are the same in both. Thus the prayers, vestments, language, ceremonies and scripture readings are non-essentials. If the essentials are preserved, it does not matter of non-essentials differ.

And there are 19 different rites recognized in the Church. It comes as a surprise to some of us to learn that the late Holy Father, Pope Pius XII, did not belong to the Roman rite before he became pope. He was a priest of the Ambrosian rite, or we could say he was an Ambrosian Catholic as we speak of a Latin or Roman Catholic, or a Ukrainian Catholic or a Maabar Catholic, in each case the adjective designating the rite.

The rite in which Holy Mass is about to be offered is a variant of the ancient ritual of Byzantium, sometimes called the Greek rite, not because of its language, which is not Greek, but because it had its origin in Constantinople. It belongs to the largest body of Catholics of any of the Eastern rites, many thousands of whom have settled in Canada and are Canadians. The beautiful ceremonies take us across the centuries of the days of St. John Crysostom, St. Basil and St. Gregory and speak to us of the vicissitudes, the persecutions and the martyrdom which the faithful of this rite have suffered to keep the Church universal, and are suffering today from Russian aggression and Soviet atheism for the faith we all hold so dear. As we assist at this Mass today we must pray for our persecuted brethren in the Ukraine; and as we look upon these venerable ceremonies we can rejoice in the unity which the Catholic Church alone possesses. For here at this altar are people of different nationalities and rites yet holding the same fa'th, embued with the same hope, with hearts aflame with the same love, and all united under the leadership of Peter's successor, the Holy Father, our one and universal pastor.

Ukrainian Catholic Council Scholarship Awards

To encourage and assist deserving young people in attending higher education, the Canadian Catholic Council, with the co-operation of Ukrainian Catholic organization and laymen, set up a scholarship fund of $1,050.00. The following scholarships have been awarded:

Michalchuk Memorial Scholarship. — $50.00 — donated by L. Michalchuk and family in honor of their mother. Awarded to Miss Nellie Dziubalo of Margo, Sask., former grade XII student at Sacred Heart Academy, Yorkton, Sask., now registered in first year Arts and Science at St. Thomas Moore Catholic College affiliated with the University of Saskatchewan, Saskatoon, Sask.

Reznowski Scholarship — $100.00 — donated by Dr. L. W. Reznowski of Winnipeg. Awarded to Miss Oksana Hankiwski, who recently arrived from the D.P. Camp of Germany, now first year Arts student at Bruere College, Ottawa, Ont. Miss Hankiwsky is the niece of Dr. V. J. Kaye of the Canadian Citizenship Branch at Ottawa.

Ukrainian Catholic Women's League Scholarship — $100.00 — donated by the Dominion Executive of the League. Awarded to Miss Mary Bodnarchuk of 924 Burrows Ave., Winnipeg, Man., now registered at the University of Manitoba in third year Home Economics. Miss Bodnarchuk was presented with this scholarship by Mrs. Luba Wall, National president of the Ukrainian Catholic Women's League at the Ukrainian Catholic Youth Rally held in Winnipeg on Novermber 28, 1948.

St. Nicholes Mutual Benefit Association Scholarship — $50.00 — donated by the Dominion Executive of the Association. Awarded to Miss June Saley of 1047 Aberdeen Avenue of Winnipeg, Man., formerly a student of Isaac Newton High School, Winnipeg, now attending the University of Manitoba in the faculty of Commerce. The presentation of this scholarship was made by Mr. John Zarowski, National President of St. Nicholas Mutual Benefit Association at the Ukrainian Catholic Youth Rally held in Winnipeg on November 28, 1948.

Ukrainian Catholic Council Scholarship — 100.00 — donated by the Council Awarded to Miss Laurine Olga Woytkiw of 7716-109th Street, Edmonton, Alta., formerly of University of Alberta, now enrolled as graduate student in Home Economics at State College of Washington, Pullman, Washington, U.S.A.

Knights of Columbus Scholarship — $100.00, donated by the Winnipeg Council No. 1107. Awarded to Mr. Donald Anton Zuck of Edmonton, Alta., graduating from the University of Alberta where he obtained his degree of B.Sc. in Pharmacy and now doing post-graduate work in the University of British Columbia, Vancouver, B.C.

Ukrainian Catholic Youth Scholarship — $50.00 — donated by the Dominion Executive of the Ukrainian Catholic Youth. Awarded to Miss Olga Helen Spilchuk of Ituna, Sask., now registered as a Grade XII student at the Sacred Heart Academy, Yorkton, Sask.

$100.00 Scholarship — donated by the Ukrainian Catholic Women's League, Ladies "Goodwill" Society, St. Josaphat Ukrainian Catholic Parish and the Ukrainian Catholic National Home, all of Edmonton. Awarded to Mr. Rome L. Skwarok of Edmonton, now registered in the third year of Medicine at the University of Alberta.

$25.00 Scholarship — donated by the Ukrainian Catholic Woman's League of Canora, Sask. Awarded to Miss Anne Pawluk of Pas Trail, Sask., now a grade nine student at the Sacred Heart Academy, Yorkton.

Some scholarships were withheld for awarding in 1949 because of lack of applications submitted did not comply with the desired standards as set up by the Scholarship Committee.

RELIGION AND PATRIOTISM

The most precious treasure which the Ukrainian people possess for the past 1,000 years has been and yet continues to be — Christianity. This true religion of Christ gave to our nation truth, faith and morals. It has become the basis and fundamental principle of our course of life. As Christians, therefore, and members of that large Christian body it is our duty to recognize and assume the obligations with regard to our Ukrainian nation.

The Catholic faith not only does not forbid each individual to love its own nation, but what's more, she even bids him love and esteem it above every other. As we love and respect our dear mother, so should we show our affections and sincerity to our nation. For the nation is as one great family — one large tie which unites the people into one body.

People must love their respective na-

tions. It cannot be otherwise. Our Divine Saviour, the Blessed Virgin, the Prophets, Apostles and the Saints — they all loved their native country and people. Our Lord said that He was sent "to the sheep that are lost of the house of Israel," namely, to His nation, the Jewish people. The Blessed Virgin praises the Lord for "He hath received Israel, His servant, being mindful of His mercy," which is to say that He has shown favor to Her people, the Jewish nation. The Prophet Jeremiah laments bitterly the sad plight and captivity of his nation. "On the banks of Babylon, there we sat and made mention of Sion — our native far-away land."

Such is the will of God — respect to one's nation. The Catholic Church mindful of this, in her apostolic labors pays particular attention in this regard. A striking example of how the Catholic Church respects the national individuality of each particular nation we can witness here in Canada. For when foreign powers and nations refuse to grant us autonomy, refuse to acknowledge us as a separate and individual nation, the Catholic Church through its visible head, His Holiness the Pope, concedes to us three separate Greek Catholic dioceses with three young bishops and an archbishop, under whose solicitous guidance we are making great progress. That is how the Catholic Church acts with respect to the Ukrainian people.

The attitude of every Ukrainian, in conformity with the bidding of the Catholic Church and her teachings, must be of a similar nature — a sincere and unfailing love. To love the neglected and forgotten Ukraine as Taras Shewchenko, that genius poet, earnestly begs of his countrymen:

"Be humble and pray to the Lord,
For one another, loving your Ukraine."

The love which animated the heart of the great Markian Shashkewich to his people serves as a model and ought to inspire every Ukrainian to a more fervent attachment to his country. And a sign of this affection is to speak everywhere and always the Ukrainian language, to uphold Ukrainian schools, organizations and newspapers and lastly to be attached to one's faith and church. That is love to a nation according to religion and true patriotism. Then not only words, but deeds also will speak to all that the hopes of 40 million people are firm in the belief of the rebirth of a free and independent Ukraine.

Is it a sin to disobey a person older than yourself?

Not unless that person has some right or authority to command. We should respect older persons, be kind to them, and prudently consider the advice they may give us, but the duty of obedience pertains only to lawful superiors and authorities.

Значіння і Вартість Молодости

(Докінчення з попереднього числа)

Мусите жити в світі і приставати з людьми. А світ великий і на причуд ґарний, але чейже не розкішний рай. Він подає вам доволі скарбів, але він має теж пропасті і пустарі, а густо-часто напоює вас із пишних пугарів смертоносною отруєю.

А люди? Вони говорять вам красні і гіркі слова, вони люблять і ненавидять вас, вони творять вам добре і зле. Вони ревно піклуються вами і направляють вас на тверду дорогу чесноти, але між ними доволі є без совісти і чести, що спокійненько випихають вас на дорогу промахів та злочинів, і там лишають вас на поталу душевних мук, терпіння. Тому пильно глядіть на своє окруження, на товариство. Стороніть від ледащих одиниць, лучіться з добрими і совісними, бо інакше зійдете на манівці, зачнете блудити і ваша велична ціль зникне вам із перед очей. Майте отворені очі й уха, але не йдіть за кожним, хто вас кличе. Ваша доба повна кличів і фраз: театр і кіно, книжки, часописи й образи схлібляють вашим наклонам; ложні пророки звіщають вам догідне, але в основах ложне евангеліє; приятелі і забавові місця накликують вас кинутися в обійми розкішного уживання і гріха. В цих кличах, "легкій" літературі та в многих звичаєвих розривках криється отруя, що хоч поволі, але мало що не з математичною точністю робить своє.

Бачите, молоді приятелі, що світ і люди грають у ваших очах двояку ролю, показують перед вами своє дволиччя. Стоїте отже на розпутті. Дороги діляться і перехрещуються. Одна вузька і самітна, стрімка і прикра, терня й будяки по обох боках. Серед праці, труду, холоду і голоду мандрує нею кожний, хто вибрав її. Але чим близче до мети, тим відрадніше на серці і веселіше на лиці. А як дійдеться до цілі, то вдоволення та щастя захоплюють душу і дають її зажити правдивим життям.

Гляньте також на дорогу, що веде на ліво. Вона широка і рівна, вигідна, хороша й розкішна, а веде простенько до пишного городу. Тут найдете гурток веселих, що танці виводять, там знова побачите стяг золотої свободи. Проворний дух часу відразу кине вам перед очі золотом мережану свою програму: Більше права, менше обовязків, уживання до схочу світа, необмежена свобода. Музика і жаріючі очка манять до танцю, забавові місця всякого роду накидуються зо своїми веселощами і забавами. Цілий рік — свято, цілий рік — святкується. Хто входить, не находить відтам виходу. Щораз то нове вживання показується йому. Все міняється і тягне від одного вчинку до другого, від одних любощів кидає в другі. На ошоломлення змислів тратиться дні, цілі тижні, найкращі літа молодости. З розтроєним серцем, порожною кишенею йдеться так самітно далі, тратячи чимраз більше свідомість своїх змислів і вчинків.

Показав я вам обі розбіжні дороги. Не моє діло ввести вас на цю, що йде на право, і не мені здержати вас, щоб не йжли цею, що тягнеться на ліво. Ви самі вибираєте. Бо кожний сам кує своє щастя і свою недолю.

Ваша дорога небезпечна і далека, а вашому цілому багацтву, вашому доброму іменні, вашій славі і чести, вашим ідеалам, творчій силі грозять нахабні вороги. Тому візьміть собі підпору, розгляньтесь за керманичем.

Як трівожно шумить буря, як миготять в повітрі лискавки, як заливом грозить вода, шукаємо безпечного місця, тікаємо від небезпеки. Коли подібно і серцю грозить небезпека, відзивається у нашім нутрі благальний, остерігаючий голос, голос совісти. Миттю несеться по нашій голові десятинне “не будеш — будеш!” Отсей то голос совісти, голос заповідей, що його не в силі придавити хоч як мінливий дух часу й дух моди, що його не може знести ніякий нарід, ніякий парлямент, ніякий закон. Це та конечна підпора, якої вам не вільно випускати з рук. Тримайтеся, отже, кріпко, будьте все сильної, рішучої волі, будьте вірні обовязкові, а чисті в діланні, бо так маєте підпори, що їх ні буря не зломить, ні ворог не вирве. Вони вирятують вас зі всякої небезпеки, що грозить вам на дорозі життя. З ними ви готові до дороги, готові до боротьби, якої годі уминути.

Й. С.

Дещо про Заручини

Що це заручини?

Заручини — це свідомо і добровільно зроблена обітниця, якою ви зобовязуєтеся увійти в стан подружжя з даною особою.

Коли заручуватися?

Заручуватися можна тоді, коли ви вже у відповідному віці й у можності в короткому часі увійти в стан подружжя, та коли ви вже вибрали собі наречену, що годиться стати вашою майбутньою дружиною. Час заручин не може тривати задовго, бо це получене з моральними небезпеками: один, а найбільше два роки. Коли, одначе, заходять надзвичайні обставини і є запорука, що все скінчиться з добрим вислідом, тоді час заручин може бути довший.

Ціль заручин:

Легкодухи, що їх часто стрічаєте, кажуть: бався, зводи. Ні. Сто разів ні. Коли йдете у відвідини до дівчини, то тільки на те, щоб краще пізнати її вдачу та характер, щоб відтак не бути розчарованим.

1) Щоб ліпше її пізнати.

Заки заручитеся, добре розвідайте про особу, що з нею маєте звязатися на ціле своє життя. Впевніться, чи ваша наречена дійсно відповідає наміченому ідеалові, а тоді оминете непотрібних розчарувань. Якщо вона йому не відповідає, то ви повинні зірвати, заки вчинете крок, що має рішити про ціле ваше життя.

2) Щоб ліпше любити.

Себто щоб плекати у своїм серці шляхотне і чисте почування для неї, що з нею одного дня повінчаєтеся і вчините своє щастя її щастям. Та ніколи не на те, щоб старатися за неї під позором любови, а в дійсності догоджувати підлому самолюбству, що промощує дорогу нечистій пристрасти і підриває правдиве почуття, правдиву любов між зарученими, а навіть між подругами.

В подружжі мусить бути міцна основа, що на ній можна опертися.

а) Коли наречені попадають у злі обичаї, правдива любов гине.

Любов вимагає, щоб наречені себе взаїмно **цінили,** а недостача цього сама впадає у вічі.

Любов вимагає взаїмної **пошани:** сейчас видко, коли її бракує, коли її справді бракує. Вкінці любов вимагає **шляхотности:** коли ж є підлота, це зараз бачиться, тоді нема любови тільки егоїзм, що шукає заспокоєння своїх пристрастей шляхом потоптання чести других.

Якже ж нерозумні є дівчата, що, щоб зєднати собі молодого чоловіка, йдуть на ставку недозволеної любови.

Ах, нерозважні! Як часто постигає їх болюча кара, коли цей, для якого любов не приносить нічого нового й є тільки родом невільничих кайдан, — кидає їх безсердечно серед шляху на поталу долі.

Так само хай юнаки докладають всіх старань, щоб зберегти свою невинність, якщо хочуть удостоїтися любови дівчат, що були б їх вірними подругами та добрими матерями їх дітей.

б) А що ж після вінчання?

Після вінчання треба пустити з забуття всі прикрі спомини, бо в противному разі це може спричинити жахливі наслідки. Нерідко доводиться бачити, що чоловік кидає свою жінку, або жінка чоловіка. Чи ж може тоді бути мова про любов і вірність?

Ні, любов пропала: осталось лише недовіря. Також вірність є тоді під знаком запиту. Чим же є тоді подружжя, як не одною безстидністю, прикритою плащиком облуди?

Ви бачите довкола себе, наші приятелі, стільки злих подруж, стільки нещасливих подруж — не шукайте іншої причини, як ця, що ми її зясували. Всі нещастя є тільки наслідком лихого поступовання підчас заручин.

Тому ми хочемо, і ми мусимо старатися, щоб наші взаїмновідносини в часі заручин були чисті й чесні.

Але як до цього дійти? Про це далі.

Як заховуватися підчас заручин?

1) Наречені мають поступати згідно з нормами здорового розсудку та чистоти.

а) Наречений стрічає свою наречену.

Де? У неї, в присутності її родичів. Не треба це розуміти так, немов заручені не могли ніколи бути самі, щоб висказати свої думки та почування. Однак каригідним є, коли наречені подорожують самі, без огляду на те де і коли.

Коли? Відвідини не можуть бути зачасті. Раз на тиждень вистарчає.

б) Заручені повинні здобуватися на все нові вияви почувань, але хай бережуться перед пересадою та змисловістю. Відвідини не повинні бути нагодою до поцілуїв. Заручені можуть цілуватися з чистого почування, при привитанні, та пращанні, але хай і тоді не переступають дозволеної межі.

2) Наречені мусять визначатися шляхотністю в часі заручин.

а) Чувайте.

Час заручин, це час особливо небезпечний для чесноти. Тому будьте обережні: необережність в небезпеці

кінчиться катастрофою.

б) Моліться.

Час заручин — це час підготови до найважнішого стану життя. Тому моліться до Пречистої Діви, що у своїм часі була теж заручена з Йосифом.

в) Боріться.

Боріться з покусами.

Боріться завзято, витревало, по лицарськи аж до побіди.

* * * *

При обговоренні цеї теми мимоволі приходить на думку одно, у нас українців, пекуче питання.

Це справа т. зв. мішаних подруж. Ми є свідками жалюгідного явища, що багато українських хлопців і дівчат беруть собі за товаришів життя чужинців, не-українців. Шкоди цього явища є невисказані: для віри, яку тим способом часто тратиться; для народу, якого таким способом немов вирікається, покидається. Це дезерція, зрада на двох головних фронтах — релігійнім і народнім.

Тому ми, молоді українці, мусимо якнайрішучіше виступати проти мішаних подруж, що опоганюють та підривають силу нашої національної спільноти.

Дорога українська молоде! Старайся зрозуміти всю велич і красу подружжя, до якого наміряєш вступати. Усвідоми собі обовязки, що їх накладає цей стан, щоб їх колись совісно сповняти. В той спосіб і на таких основах побудоване подружжя належно виповнить своє завдання на славу Бога і могутність українського народу!

За "Українським Юнацтвом".

КОЛИ СПАДЕ ЛИСТЯ

Страшно гудів вітер. Листя дерев дрожало і шелестіло, начеб серед найбільшого болю конало.

Софійка, сімлітна дівчинка зо золотим, кучерявим волоссям, горячковопрацювала в маленькім огородці своїх родичів.

"Що робиш, дитинко, в таку негогоду?" закликав батько. "Ходи скоро в хату."

"Татусю мій рідненький," відповіла дівчинка, "дайте мені попришивати це листя, щоб не пооблітало! Добре?"

"Чогож ти така сумна?"

"О, маю тільки роботи, а ще мені й мабуть ниток не стане."

"До чогож та твоя робота?"

"А. . . тато дуже добре знають, а лиш удають, що ніби то нічого не знають. Я вже просила Марійку, Ганю, щоб і вони мені помогли. А ще булоб ліпше, колиб татко прислали Павлуня і Богданка та дівчатка від вуйка Ромка. Тоді буде добре, та й до неділі булоб все листя попришиване. Тоді я вже і сумувати не буду, а знову бавитися буду й весело бігати."

"Софійко, що ти таке говориш? Я таки тебе не розумію. Щож це означає, що листя спаде, чи буде держатися галузок? Звідки тобі прийшла така гадка пришивати листя?"

"Що це означає? Коли мені ця гадка прийшла? Татку, ви думаєте, що я не чула, що пан доктор казали, розмовляючи з вами, коли вийшли з маминого покою? Бабуся наші плачуть та й моляться за мамцю."

"Що за дурненьке! Щож доктор має до листя, що так пришиваєш?"

"Татусю, прошу на мене не гніватися, а я вам все роскажу. Вчора мені було жаль мамці, що вони так довго лежать. Щоб мати певність, чи довго вони будуть ще так лежати, я сховалася за двері й почула, що пан доктор так скабали до татуся: 'Друже любий, згодись на волю Божу; надія на видужання твоєї жени дуже маленька. Коли листя спаде, вона попрощаєсь зо світом'. І хочете татусю, щоб я дала листю поспадати? Я не хочу, я не хочу, щоб наша найдороша мамця прощалась з нами, тому нині і завтра буду пришивати все це листя, щоб не поспадало."

Батько заплакав, бачучи щиреньке та любляче серце своєї дитини.

На другий день, заледви сонце зійшло, добра дитина зо своїми товаришками продовжала далі свою роботу.

Вечером дивна сіть покрила деревця маленького огородця Софійки.

Дитяча, а щира любов багато робить!

Wolansky Jos
10923 - 111 Ave.

Have a Laugh

Woman in traffic court. "I was driving down Main Street with my husband at the wheel..."

* * * *

There isn't much to see in a small town, but what you hear makes up for it.

* * * *

"Daddy, don't they ever give showers for the groom?"
"No, son, there will be storms enough for him after the bride begins to reign."

* * * *

"And so I told her that I loved her and we'd be married in the summer."
"July?"
"No, I meant it."

* * * *

Rastus: "What's that word 'matrimony' mean?"
"Sambo: "That ain't no word — that's a sentence, man."

* * * *

"Must we say 'good night,' sweetheart?"
"No, dear," came the voice from the stairs. "Wait a few minutes and say 'good morning,."

* * * *

In reporting the proceedings of the Sunday church services the local paper said: "Two ladies sang a duet, The Lord Knows Why."

* * * *

"Why did they hang the picture?"
"Parhaps they can't find the artist."

* * * *

You used to say there was something about me you loved."
"Yes, Tom, but it's all spent now."

* * * *

Love is a quest; the proposal, a request; the giving of a daughter in marriage, a bequest; the marriage, a conquest; divorce, an inquest.

* * * *

Most love triangles turn into wreck tangles.

* * * *

After an operation, a girl patient asked her doctor if the scar would show. "That," said the doctor, "is entirely up to you."
He spoke as if he tasted every word.

* * * *

When a woman begins to hide her age she really begins to show it.

She was born in the year of our Lord only knows.

* * * *

They say that women, generally speaking, are generally speaking.

* * * *

Women admit that they do talk too much and that even they don't tell half they know.

* * * *

Said the little girl, standing by the elevator: "I don't wanna — it scares my stomach."

* * * *

Phone conversation: "Send automobile— if good, will send check."

* * * *

Among husbands: "My wife is as beautiful today as she was when I married her twenty years ago. But, of course, it takes her longer."

* * * *

In court: Said the defendant to the judge: "I guess I never earned an honest dollar. But there was that two bits you gave me to vote for you last..."
"Case dismissed," roared the judge.

* * * *

A traveller asked the farmer: "How far would you say it was to Winnipeg?"
"Wal," calculated the farmer, "It's 24,992 miles the direction you're headin'; 'bout seven if you turn 'round."

* * * *

Among sailors: Boasted the English tar: "Why, matey, our flagship is to big it takes the admiral an hour to cruise round the deck in a limousine."
"So what?" sneered the American bluejacket: "The galley of our flagship is so big the cook has to go through the Irish stew in a submarine to see if the potatoes are done."

* * * *

"Horse sense," said a guy after a rocky day at the race track, "is a thing the horse has that keeps him from betting on people."

* * * *

Somebody just discovered what Scotchmen do with old razor blades. They shave with them.

* * * *

"Guilty or not guilty?" thundered the Judge. "Donno," said the prisoner meekly. "I ain't heard the evidence yet."

* * * *

The girl with big blue eyes said: "I am troubled by a nasty little wart that I'd like to have removed." "You've made a slight error," said the man in a white coat. "I'm the doctor. The divorce lawyer is three doors down the hall."

* * * *

Everybody knows that a WAC is (or was) but only a few know the meaning of a WOC. It's something you thwow at a wabbit.